

РЕШЕНИЕ

№ 17464

гр. София, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 178 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: М.И.

при участието на секретаря С.О.

като разгледа докладваното от М.И. Гражданско дело № 20221110112647 по описа за 2022 година

Производството е по реда Глава Тринадесета от Гражданския процесуален кодекс (чл. 124 и сл. ГПК).

Ищецът **ФИРМА** е предявил срещу ответника **С.О.** по реда на чл. 422, ал. 1 от ГПК установителни иски с правно основание чл. 410, ал. 1 от КЗ, във вр. чл. 49 от ЗЗД, за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от **178,77 лева**, представляваща главница за регресно вземане по изплатено на 13.10.2018 г. застрахователно обезщетение за увредена гума и задна лява джанта на застрахования при заявителя лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Кади“, рег. № ..., ведно с ликвидационни разходи, която вреда е причинена вследствие на ПТП, станало на 08.07.2018 г. около 18.30 часа в гр. София, поради попадане на лекия автомобил в небезопасна дупка на пътното платно, **ведно със законна лихва за период от 30.11.2021 г. до изплащане на вземането**, както и по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД сумата **54,28 лева**, представляваща мораторна лихва за период от **04.12.2018 г. до 30.11.2021 г.**, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК от 10.01.2022 г. по ч.гр. дело № 68517/2021 г.

Ищецът твърди, че във връзка с реализираното на 08.07.2018 г. ПТП е изплатил по застраховка „Каско“, по банков път, на собственика на увредения автомобил застрахователно обезщетение в размер на 168,77 лв. на **13.10.2018 г.**, като му се дължат и 10 лева ликвидационни разноски. С писмо с изх. № L – 3104/29.11.2018 г., получено на 03.12.2018 г., предявило регресната си претенция към отговорното лице, поради което ответникът е изпаднал в забава. Твърди, че причина за настъпване на ПТП е попадането на автомобила в несигнализирана и небезопасна **неравност /дупка/ на пътното платно пълна с вода**. Сочи, че отговорност за вредите носи ответникът в качеството му на стопанин

на пътя. **Прави искане съдът да уважи предявените искове. Претендира разноски. Представя списък по чл. 80 от ГПК.**

В срока за отговор на исковата молба по чл. 131 от ГПК, такъв е постъпил от ответника, който оспорва претенциите по основание и размер. Оспорва механизма на ПТП, настъпилите вреди, както и че вредите са покрит риск. Оспорва се вредите да са настъпили в резултат на небезопасна дупка на пътното платно. Излага, че липсват доказателства при определянето на обезщетението да е взето предвид овехтяването на автомобила към дата на ПТП. **Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на МПС. Моли съда да отхвърли предявените искове. Претендира разноски. Не представя списък по чл. 80 от ГПК.**

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и след оценка на събраните по делото доказателства, при спазване на разпоредбата на чл. 235 от ГПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Ищецът в производството е депозирал заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК от 30.11.2021 г. г. срещу С.О., по което е образувано ч. гр. дело № 68517/2021 г. на СРС, II ГО, 178 състав и на 10.01.2022 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, с предмет описаните вземания за посочените от съда периоди и възникнали на описаните основания, ведно със законна лихва от 30.11.2021 г. до изплащане на вземането.

Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника и в срока по чл. 414, ал. 2 от ГПК, същият е подал възражение по образец, поради което на ищеца са дадени указания да предяви установителни искове с предмет вземанията, за които в полза на неговия праводател е издадена заповедта за изпълнение на парично задължение по посоченото дело, които са процесуално допустими.

Предявени за разглеждане по реда на чл. 422 от ГПК са искове с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 от КЗ, във вр. чл. 49 от ЗЗД, и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

В тежест на ищеца по иска по чл. 410, ал. 1, т. 2 от КЗ, във вр. чл. 49 от ЗЗД е да установи наличието на застрахователно правоотношение между него и собственика на увредения автомобил; застрахователно събитие, настъпило в срока на договора; вреди, както и конкретен размер; изпълнение на задълженията по договора за застраховка – плащане на застрахователното обезщетение; пряка и непосредствена причинна връзка между причинената вреда и неизпълнение на задълженията на ответника за обезопасяване на участък от пътя, който е компрометиран. При доказване на горното, в тежест на ответника е докаже погасяването на дълга, както и направените от него възражения, вкл. това че с конкретно свое поведение пострадалият е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат.

За да бъде ангажирана отговорността на възложителя по чл. 49 от ЗЗД е необходимо наличието на следните предпоставки: правоотношение по възлагане на работа; осъществен фактически състав по чл. 45 от ЗЗД от физическото лице – пряк изпълнител на работата с

необходимите елементи /деяние, вреда – имуществена и/или неимуществена, причинна връзка между деянието и вредата, противоправност и вина/; вредите да са причинени от изпълнителя при или по повод извършването на възложената му работа – чрез действия, които пряко съставляват извършването на възложената работа, чрез бездействия за изпълнение на задължения, които произтичат от закона, техническите и други правила или характера на работата, или чрез действия, които не съставляват изпълнение на самата работа, но са пряко свързани с него (така ППВС № 9/1966 г.). Във всички случаи на непозволено увреждане вината се предполага до доказване на противното, като в тежест на ответника е при оспорване да обори презумпцията, доказвайки по несъмнен начин липсата на вина на прекия извършител. Противоправността не подлежи на доказване, доколкото изводът за наличието ѝ не е фактически, а представлява правна преценка на деянието, вредата и причинната връзка между тях от гледна точка на действащите разпоредби.

По иска по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже изпадането на длъжника в забава за сочения период и размера на обезщетението за забава.

Сочените предпоставки за уважаване на иска съдът счита за установени безспорно от събраните по делото доказателства.

Между страните не е спорно, поради което и с определението от 14.08.2022 г., в което е обективизиран проекта за доклад по делото, по реда на чл. 146, ал. 1, т. 4 от ГПК, като ненуждаещи се от доказване са отделени обстоятелствата, че л.а. марка Фолксваген, модел „Кади“, с рег. № ... е застрахован при ищеца по имуществена застраховка „Каско“; сумата в размер на 168,77 лева е платена от ищеца в полза на собственика на увредения автомобил на 13.10.2018 г.; ищецът е изпратил покана до ответника, получена на 03.12.2018 г., както и размерът на обезщетението за забава за посочения период.

Чрез изслушаната и приета по делото САТЕ, изготвена от инж. В. Д., Протоколът за ПТП № 1 718536 от 08.07.2018 г., съставен от служител на ОПП-СДВР, който като официален свидетелстващ документ по силата на чл. 179, ал. 1 от ГПК обвързва съда с материална доказателствена сила относно обстоятелствата, удостоверение от длъжностните лица, се установява следният механизъм на ПТП: на 08.07.2018 г., около 17:30 часа, в гр. София, при мокра настилка, след проливен дъжд, при управление на лек автомобил „Фолксваген“, модел „Кади“, с рег. № ..., по улица „61-ва“ с посока от улица „3та“ към улица „1ва“, на кръстовището с улица „2ра“, водачът попаднал със задна лява гума в необезопасена неравност на пътното платно – дупка, пълна с вода, поради което реализирал ПТП.

С ангажиране на описаните доказателства ищецът е провел пълно и главно доказване на спорното обстоятелство, че вредите са пряка последица от пропадане на автомобила в необозначена дупка на пътното платно, поради неизпълнение на задължението на ответника да поддържа пътя в изправност, съответно да сигнализира своевременно за препятствие на пътя, вкл. за нарушение на пътната настилка, каквото задължение има по чл. 29 във вр. с чл. 19 от Закона за пътищата. Според чл. 19, ал. 1, т. 2 и чл. 30, ал.1 от ЗП на С.О., е възложено задължението за управление, изграждане, ремонт и поддържане на републиканските

пътища, като съгласно чл. 48, ал. 1, т. 2 от ППЗП, ответникът следва да осъществява поддръжката на общинските пътища като извършва дейност по осигуряване на необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година, дейност по възстановяване и подобряване на транспортно – експлоатационните качества на пътищата и привеждането им в съответствие с изискванията на движението, което задължение ответникът не е изпълнил.

Предвид наведеното от ответника възражение за съпричиняване от страна на водача на лекия автомобил марка „Фолксваген“, следва да бъде изследван въпросът дали със своето поведение той е допринесъл за настъпването на вредоносния резултат, с оглед евентуалното намаляване на дължимото обезщетение по реда на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД. За да е налице съпричиняване от страна на пострадалия е необходимо извършеното действие или бездействие да е в пряка причинна връзка с настъпилата вреда, като не е необходимо същото да е противоправно и виновно. Изводът за наличие на съпричиняване на вредата не може да почива на предположения, а намаляването на дължимото обезщетение за вреди от деликт по правилата на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД изисква доказани по безспорен начин конкретни действия или бездействия на увреденото лице, с което то обективно да е способствало за настъпването на вредите (така Решение № 99 от 08.10.2013 г. по т.д. 44/2012 г. на ВКС, Второ ТО; Решение № 98 от 24.06.2013 г. по т.д. 596/2012 г. на ВКС, Второ ТО). В конкретния случай, ответникът не е доказал по правилата на чл. 154 от ГПК фактите, на които основава твърденията си, че водачът на лекия автомобил е управлявал същия с несъобразена скорост или при нарушение на друга норма на ЗДвП.

Според заключението на вещото лице, на което съдът дава вяра като компетентно изготвено и безпристрастно, както и от уведомлението за щета, описа на щета и показанията на разпитания свидетел – водач на автомобила, увредена вследствие на ПТП е задна лява гума и джантата, която вреда е в причинна връзка с механизма на ПТП, както се установява и от разясненията на вещото лице, дадени в открито съдебно заседание. От събраните по делото доказателства не се установява техническото състояние на автомобила, да са допринесли за настъпване на ПТП.

Според заключението на вещото лице, стойността на увредените детайли **по средни пазарни цени към датата на ПТП е в размер на 198,84 лева.**

Въз основа на уведомление на водач на лекия автомобил „Филксваген“ до ищеца е образувана преписка по щета, изготвен е опис на щетите, доклад по щета и сумата по експертна оценка в размер на **168,77 лева** е платена по сметка на собственика на автомобила с платежно нареждане, което обстоятелство не е спорно между страните.

С настъпването на застрахователното събитие, а именно – осъщественото пътно-транспортно произшествие, при което застрахованият автомобил е претърпял описаните повреди, за застрахователят е възникнало задължението да заплати застрахователно обезщетение в размер на претърпяната от застрахования имуществена вреда в рамките на предвидената в договора сума, както между страните не е спорно и се установява, че застрахователят е заплатил сумата, необходима за ремонта на увредените детайли, което

обстоятелство не се оспорва и от ответната страна, поради което и на основание чл. 410, ал. 1, т. 1 от КЗ ищецът е встъпил в правата на третото лице срещу причинителя на вредата. Тъй като стойността на вредата, която съдът следва да определи по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие, но се установява сума в по-голям размер от платения, цялата търсена сума му се дължи.

С писмо от 03.12.2018 г. ищецът е поканил ответника да му възстанови заплатена сума ведно с ликвидационните разноси в общ размер на 178,77 лева, тъй както съгласно чл. 411, ал. 1, изр. 1 от КЗ ищецът има право да получи и обезщетение за направените обичайни разноси за определяне на щетата, но между страните не е спорно, че плащане не е постъпило, поради което искът следва да бъде уважен в пълния предявен размер, ведно със законната лихва, считано от дата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 30.11.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, както законна последица от предявяване на иска в съда.

С оглед основателността на главния иск следва да бъде уважена и заявената акцесорна претенция за присъждане на обезщетение в размер на законната лихва по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД върху главницата от деня следващ този, на който е получена поканата за плащане, на основание чл. 84, ал. 1, предл. първо от ЗЗД, тъй като в КЗ не е предвиден срок за плащане (така Решение № 261228 от 06.04.2022 г. по в. гр. д. № 101/2021 г. на Софийски градски съд), за периода от 04.12.2018 г. до 30.11.2021 г., изчислена върху главницата с помощта на онлайн лихвен калкулатор, в размер на 54,28 лева, който размер не е и спорен между страните.

По отношение на разноските:

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ищецът има право на разноси за заповедното и исковото производство.

Заявителят в заповедното производство е сторил разноси в общ размер на 75 лева, които следва да му бъдат присъдени.

В исковото производство ищецът е сторил разноси за държавна такса в размер на 75 лева (лист 4 по делото), 200 лева – депозит за вещо лице (л. 39), 50 лева – депозит за призоваване на свидетел. Страната е заявила и претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за тази инстанция. Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 ГПК (изм. ДВ, бр. 8 от 2017 г.), в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Съгласно чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, за защита по дела с определен материален интерес възнаграждението е от 100 до 300 лв., като съдът определя

възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100 лв.

Ето защо, на ищеца, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, следва да се присъди сумата от **425 лева** - разноси в исковото производство или общ **500 лева**.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените по реда на чл. 422 от ГПК искове с правно основание чл. чл. 410, ал. 1, т. 2 от КЗ, във вр. чл. 49 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, че ответникът **С.О., БУЛСТАТ ...**, с адрес в: ..., дължи на ищеца **ФИРМА**, със седалище и адрес на управление в ..., сумата в размер на **178,77 лева**, представляваща главница за регресно вземане по изплатено на 13.10.2018 г. застрахователно обезщетение за увредена гума и задна лява джанта на застрахования при заявителя лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Кади“, рег. № ..., ведно с ликвидационни разходи, която вреда е причинена вследствие на ПТП, станало на 08.07.2018 г. около 18.30 часа в гр. София, поради попадане на лекия автомобил в необезопасена дупка на пътното платно, **ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва от 30.11.2021 г. до изплащане на вземането**, както и по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД сумата от **54,28 лева**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва за период от **04.12.2018 г. до 30.11.2021 г.**, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК от 10.01.2022 г. по ч.гр. дело № 68517/2021 г.

ОСЪЖДА С.О., БУЛСТАТ ..., с адрес в: ..., да заплати на **ФИРМА**, със седалище и адрес на управление в ..., на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от **500,00 лева** - разноси, от които 425 лева разноси в исковото производство и 75 лева разноси в заповедното производство.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____